

Ο ΟΜΙΛΟΣ ΚΡΗΤΙΚΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ ΓΙΟΡΤΑΖΕΙ ΤΗΝ ΕΝΩΣΗ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΛΛΑΔΑ

Επιχειρώντας και φέτος ο Όμιλος Κρητικής Παραδοσῆς να καθιερώσει ακόμη περισσότερο την 1η Δεκεμβρίου 1913 ημερομηνία της πολυπόθητης Ένωσης της Κρήτης με την Ελλάδα, σαν ένα γεγονός σπουδαίας σημασίας για τους Κρητικούς που ζουν σ' αυτή τη χώρα αλλά και όλους τους Έλληνες οργανώνει πανηγυρική χοροεσπερίδα το Σάββατο 22 Νοεμβρίου 2003 στις 7.30 μ.μ. στο WESTSIDE LOUNGE στο Μάρρικσβιλ (265-273 ILLAWARRA ROAD MARRICKVILLE).

Οι παρευρισκόμενοι θα διασκεδάσουν με το Κρητικό Μουσικό Εργαστήρι που αποτελούν οι: Μιχάλης Πλατύραχος, Κωστής Πλατύραχος που συνεργάζεται με τους εκλεκτούς μουσικούς Γιώργο Αποστολίδη και Αγγελο Γάτσο και θα απολαύσουν Ελληνική Μουσική από DJ.

Θα παρελάσουν από την πίστα οι χορευτές του Ομίλου μας, μικροί και μεγάλοι, οι οποίοι θα βραβευθούν και για την ολόχρονη προσπάθειά τους στην εκμάθηση των ελληνικών χορών. Θα καμαρώσουμε επίσης και τα παιδιά που επιχειρούν να μάθουν τα μυστικά της λύρας και του λαούτου, καταναλώνοντας πολύ από τον ελεύθερο χρόνο τους και θα βραβευθούν επίσης για αυτό.

Είσοδος μετά φαγητού και ποτού 45 δολάρια για μεγάλους και για παιδιά κάτω των 12 χρονών, δολάρια 25.

**ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΈΝΩΣΗΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.
90 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟΤΕ 1 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1913**

Δυστυχώς με το πρωτόκολλο του Λονδίνου, η Κρήτη όπως και άλλες ελληνικές περιοχές βρέθηκαν έξω, από τα σύνορα του νέου ελληνικού κράτους. Η μεγάλη επανάσταση, ο εθνικός ξεσηκωμός που ιράτησε δέκα ολόκληρα χρόνια στο νησί και που ζήμαξε τον τόπο, πνίγηκε στο αίμα, ύστερα μάλιστα από την παραχώρηση του νησιού στους Αιγαίτιους.

Έτσι εξακολούθησε να μένει σκλαβωμένη μέχρι το 1913. Η σκλαβιά αυτή ιράτησε 1230 χρόνια, χωρίς να χάσει την εθνική της συνείδηση, την ελληνική ταυτότητά της. 399 χρόνια στους Ρωμαίους, 137 στους Άραβες, 463 στους Βενετσιάνους, 231 στους Τούρκους, την θέρειεφαν, την ατσάλωσαν και δυνάμωναν την πίστη για λευτεριά, για Ένωση.

‘Ηρθαν όμως οι ηρωικοί, οι γενναίοι, οι αποφασιστικοί νικηφόροι πόλεμοι του 1912 - 1913 που το έθνος σύσσωμο με μια γνώμη, με μια πίστη κάτω

από τη φωτισμένη ηγεσία του Ελευθερίου Βενιζέλου, έκανε, για να βρει και η Κρήτη τη Λευτεριά και Ένωσή της με τη Μητέρα Πατρίδα. Και ήταν καιρός γιατί ο Κρητικός Λαός δεν μπορούσε πια να περιμένει και να εμπαιζεται. ‘Ηταν αποφασισμένος ή να ενωθεί με τον κύριο κορμό της πατρίδας ή να γίνει ολοκαύτωμα. Ετσι τα γεγονότα εξελίσσονται ζαγδαία για την ποθητή Ένωση.

1. Στις 3 του Οκτώβρη στα 1912 έγιναν δεκτοί στη Βουλή των Ελλήνων οι Κρήτες βουλευτές.

2. Στις 11 του Οκτώβρη στα 1912 διορίστηκε από τον πρωθυπουργό Ελ. Βενιζέλο ο Στέφανος Δραγούμης ως πρώτος Γενικός Διοικητής Κρήτης. Με το τρόπο αυτό το νησί γίνεται “DE FACTO” ελεύθερο. Έπρεπε όμως να γίνει και “DE JURE” και να αναγνωριστεί από την παγκόσμια κοινωνία.

3. Στις 17/30 του Μάη 1913 η συνθήκη του Λονδίνου που στο άρθρο 4 γράφει πως “Ο Σουλτάνος παραιτείται υπέρ των Συμμάχων Ηγεμόνων πάντων ων εκέκτητο επί της νήσου ταύτης, της Κρήτης, κυριαρχίκων δικαιωμάτων.

4. Το Νοέμβρη του ίδιου χρόνου η ελληνική Κυβερνησή “(απήνθυνε εις τας δυνάμεις διακοινώσιν ότι θεωρεί τας Διοικογήσεις εις τας υπ’ αυτής προσαρτηθείσας Νέας Χώρας - μεταξύ των οποίων και η Κρήτη - ως καταργηθείσας”. Η απάντηση των Μεγάλων Δυνάμεων ότι « έλαβαν γνώσιν της ειρημένης διακοινώσεως της ελληνικής Κυβερνησεως» είναι ο τίτλος και η παραδοχή της κυριαρχίας της Ελλάδος στην Κρήτη.

5. Στις 29 του Νοέμβρη στα 1913 ο υπουργός των Εξωτερικών της Ελλάδας Πανάς ανακοινώνει επίσημα στους Πρεσβευτές των Δυνάμεων που ήσαν διαπιστευμένοι στην Αθήνα την προσάρτηση της Κρήτης στην Ελλάδα.

6. Την 1η του Δεκεμβρη στα 1913, ο βασιλιάς Κωνσταντίνος υψώνει τη σημαία στο φρούριο Φιρκά, στα Χανιά, παρουσία της Κυβέντρης, της ηγεσίας των Ενόπλων Δυνάμεων της Κρήτης, των Ξένων Διπλωματών και πλήθος Λαού που παραφρονεί κυριολεκτικά από τον ενθουσιασμό. Με το γεγονός αυτό επισημοποιείται και τυπικά η Ένωση της Κρήτης με τη Μητέρα Πατρίδα.

Την ιστορική αυτή ημέρα ο

Κουρήτες

Κρητικός Λαός κατάκλυσε κυριολεκτικά τα Χανιά, την πρωτεύουσα τότε της Κρήτης.

Η ύψωση της Ελληνικής σημαίας θα γινόταν μέσα στα τέλη του Νοέμβρη, μα η βαρυχειμωνία και η τρομερή θαλασσοταραχή εμπόδισαν την κάθοδο της Κυβέντρης και του Βασιλιά. Έτσι στις 1 του Δεκεμβρη του 1913, κατάπλευσε στον κόλπο των Χανιών, έξω από το λιμάνι το ένδοξο θωρηκτό Αβέρωφ, που έφερε το βασιλιά, τον πρωθυπουργό και την πολιτική και στρατιωτική ηγεσία, συνοδευμένο από τα πολεμικά μας Σπέτσες, Πάνθηρ και Αετός.

Ενα απμόπλοιο της Γραμμής με στρατό για τις τιμές κατέπλευσε στη Σούδα και το επι-

μποίησεν τον γεγονότος της πολυποθήτου Ενώσεως της ημετέρας Πατρίδος μετά της Μητρός Ελλάδος, Ονείρου με το οποίο γενεαί γενεών των πατέρων μας εβαυκαλίσθησαν και δι' ου την πραγματοποίησιν ποταμοί αιμάτων εχύθησαν».

Μετά τη Δοξολογία η πομπή προχωρεί στο Φιρκά. Οι δρόμοι στρωμένοι με χαλιά, δάφνες, μυρτίες, πνιγμένοι στα εθνικά χρώματα.

Οι επίσημοι παίρνουν την καθορισμένη τους θέση, μπροστά στον Ιστό.. Ο λεβεντόκορμος Πολεμάρχης Χατζη-Μιχάλης Γιάνναρης με κλαμένη προσλαμιά παραδίει τη σημαία

του 1909 στον Γενικό Διοικητή. Αυτός πάλι με τη σειρά του και με λόγια πατριωτικά την παραδίει στο βασιλιά που με τη βοήθεια των δοξασμένων αρχηγών Μαντά και Γιάνναρη την υψώνει στον ιστορικό Ιστό του Φρουρίου Φιρκά που προστατεύει την είσοδο του λιμανιού και από τότε με διάταγμα που εκδόθηκε το 1926 γιορτάζεται κάθε χρόνο σαν τοπική εθνική γιορτή.

Τα βαρυφορτωμένα χειμωνιάτικα σύννεφα περνούν βιαστικά, γρήγορα κυνηγημένα πάνω από το χώρο της τελετής. Μεριάζουν για να περάσουν οι φωτεινές ακτίνες του χαρούμενου γελαστού ήλιου της Κρήτης. Αξιωματικοί, ο Δήμαρχος Μαν. Μουντάκης με το Δημοτικό Συμβούλιο, ο Μουφτής, ο Αρχιρραβίνος Εβλαγών, οι Αρχηγοί των Κρητικών Επαναστάσεων, ο πρόεδρος της Βουλής Ζαβιτσάνος, άλλοι επίσημοι και πλήθος Λαού που γελά, κλαίει, χειροκροτεί όταν αποβιβάζονται οι επίσημοι με επικεφαλής το βασιλιά που με πομπή φθάνουν στη Μητρόπολη που γίνεται επίσημη Δοξολογία.

**Η Κρήτη είναι παί ελληνική.
Η Κρήτη είναι ελεύθερη.
Η Κρήτη ανήκει στη Μεγάλη και αθανατή πατρίδα.**